

Κυριακή 30η Ἰανουαρίου 2022

Τριῶν Ἱεραρχῶν

(Ματθ. 5, 14 – 19).

«Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται.» (Ματθ. 5, 18).

Μία Κυριακή εὐλογημένη καὶ ξεχωριστή ξημέρωσε σήμερα, διότι τιμοῦμε τούς Τρεῖς Ἱεράρχες. Τιμοῦμε τίς λαμπερές προσωπικότητες πού στέκονται ὀρόσημα τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους, τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ πολιτισμοῦ.

Κανείς τους δέν ὑπῆρξε Ἑλληνας γεωγραφικά. Κανείς Ἑλληνας, ὅμως, δέν μπορεῖ νά διανοηθεῖ πῶς κάποιος ἀπὸ τούς τρεῖς δέν

εἶναι ὀλοκληρωτικά καί ἀπόλυτα Ἑλληνας. Ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀπέδειξαν μέ τή ζωή καί τό ἔργο τους τήν ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Κυρίου: «Ἄμην γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται.»

Μέ τή δράση καί τή διδασκαλία τους μᾶς ἔδειξαν ὅτι, ὅσο καί ἄν ἀλλάζουν οἱ ἐποχές, ὅσο καί ἄν ἡ ἀνθρωπότητα ξεφυλλίζει τίς σελίδες τῆς ἱστορίας της, ὅσο καί ἄν τό ἀνθρώπινο πνεῦμα ἀναπτύσσεται καί κατακτάει καινούριες κορυφές τοῦ ἐπιστητοῦ, πάντοτε ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, δηλαδή οἱ ὑπαρξιακές προδιαγραφές, μέ τίς ὁποῖες ἔπλασε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο, θά παραμένουν ἀμετάβλητες καί σταθερές.

Ἡ ὄντολογία τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀκεραιότητα τοῦ θείου

θέληματος ἐφαρμόζεται στήν ἀκεραιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό τό θεϊκό θέλημα ἐπαληθεύτηκε ἀπόλυτα στό πρόσωπο τοῦ Θεο-ανθρώπου Ἰησοῦ. Ὁ Χριστός, ἐκτός ἀπό τέλειος Θεός, εἶναι ὁ ἀπόλυτα τέλειος ἄνθρωπος. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅπως τόν σχεδίασε καί τόν ἔπλασε, ὅπως τόν θέλει ὁ Θεός. Ἡ πορεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πορεία πού σχεδίασε γιά τήν ἀνθρώπινη φύση ὁ Δημιουργός.

Κάθε ἐξέλιξη καί ἀλλαγὴ στήν περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα δέν μπορεῖ νά ἀγγίξει καί νά ἀλλοιώσει τό πρωταρχικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο, δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει τό θεϊκό θέλημα. Αὐτό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀνθρώπινη φύση εἶναι ὁ νόμος Του. Αὐτός ὁ νόμος πού συνιστᾷ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ παραμένει τώρα καί θά παραμένει γιά πάντα ἀναλλοίωτος μέχρι τό τέλος τοῦ ὕλικου σύμπαντος. Αὐτό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ θά παραμείνει ἀναλλοίωτο ἀκόμη καί μετὰ τήν παρέ-

λευση τοῦ ὕλικου σύμπαντος, στήν αἰώνια πραγματικότητα τῆς οὐράνιας Βασιλείας Του.

Αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια οἱ σήμερα τιμώμενοι Τρεῖς Ἱεράρχες τήν ἀπέδειξαν μέ τήν προσπάθειά τους νά συζεύξουν τό χριστιανισμό μέ τόν ἑλληνισμό. Πέτυχαν ἀπόλυτα στήν προσπάθεια πού ἔκαναν, διότι τό Εὐαγγέλιο δέν διατρέχει κανέναν κίνδυνο ἀπό τό ἑλληνικό πνεῦμα. Τό ἑλληνικό πνεῦμα ἀπό τή συνάντησή του μέ τό Εὐαγγέλιο, στά πρόσωπα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπαλλάχτηκε ἀπό τή βρωμιά καί τό βάρος τῶν παθῶν καί τῶν ἐπιθυμιῶν. Ἔλαμψε καί ἔδειξε τήν ἀνοικτοσύνη καί τόν πανανθρώπινο χαρακτήρα του μέσα ἀπό τόν τρόπο ζωῆς καί τήν ποιότητα τῆς νοοτροπίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Χριστιανισμός δραπέτευσε ἀπό τά σκοτάδια τῆς ἑβραϊκῆς στενοκεφαλιᾶς καί ὁ Ἑλληνισμός ἐλευθερώθηκε ἀπό τά περιττά βαρίδια τῆς γήινης καί ὑλιστικῆς βρωμιᾶς, καθώς συναντήθη-

καν στίς καρδιές, στή διδασκαλία καί κυρίως στό ἦθος καί στή ζωή τῶν Τριῶν Μεγίστων Φωστήρων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ σύγχρονη πορεία τοῦ Νεοελληνικοῦ πνεύματος δέν ἐκτίμησε ἀρκούντως τό ἔργο καί τήν προσπάθεια τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὁ Νεοέλληνας, ταλαιπωρημένος ἀπό ἓνα σύμπλεγμα μειονεξίας, προσπαθεῖ νά προκόψει σπάζοντας τό δεσμό τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τόν Ἑλληνισμό. Ἀπό τό σπάσιμο αὐτό τό Εὐαγγέλιο δέν θίγεται, διότι εἶναι καί θά παραμείνει ἀναλλοίωτο καί ἀνεπηρέαστο ἀπό τά ἀνθρώπινα λάθη. Ὁ Ἑλληνισμός ὅμως εὐτελίζεται. Πέφτει σέ ποιότητα, καθῶς πιθηκίζει, καθῶς νομίζει ὅτι πρέπει νά προφτάσει κάποια ἐπιτεύγματα ἄλλων παραδόσεων, ἐνῶ ἀπό τήν ἔνωσή του μέ τό Εὐαγγέλιο εἶναι ἤδη ὁ πρωτοπόρος ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας.

Σήμερα, καθώς τιμοῦμε τούς ἐφόρους καί προστάτες τῆς παιδείας μας, εἶναι εὐκαιρία νά ξαναβαπτιστοῦμε καί νά ἐντρυφήσουμε στήν ἑλληνοχριστιανική μας ποιότητα. Ἄν θέλει ὁ Ἑλληνισμός νά ξεχωρίσει, πρέπει νά διατηρήσει τόν ἄρρηκτο δεσμό του μέ τήν Ὁρθοδοξία, ἀλλιῶς κινδυνεύει νά ὁμογενοποιηθεῖ στό μεγάλο χωνευτήρι τῆς παγκοσμιοποίησης. Ἡ μόνη ἐλπίδα μας εἶναι τό μελισσοκέρι τῆς πίστεως στό Χριστό νά φωτίσει καί πάλι τούς καλλιμάρμαρους διαδρόμους τῆς ἐλληνικῆς σκέψης. Μόνον ἔτσι θά ξαναγίνουμε ὁδηγοί καί ὄχι οὐραγοί στή μεγάλη φάλαγγα τῆς ἀνθρωπότητας γιά καινούριες κορυφές καί ὑψηλές κατακτήσεις. Μακάρι οἱ σήμερα τιμώμενοι Τρεῖς Ἱεράρχες νά μᾶς φωτίσουν νά τό ἐπιτύχουμε. Ἀμήν.